EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Paisatge | Ignasi Cebrian | Actualitzat el 14/06/2017 a les 11:49

Glocal

NATURA URBANA.Â Quan diem que alguna cosa Ã©s "global" sabem clarament quÃ¨ volem dir i quan Ã©s "local", tambÃ©. PerÃ² hi ha una paraula hÃ-brida i menys coneguda: "glocal".
El Llobregat a la gola del Bigaire, un espai "glocal" de l'Anella Verda.

La definició d'aquest concepte va ser proposada pel sociòleg i teòric de la globalització Ronald Roberston, l'any 1995. Es referia a les formes de relació i interacció que hi ha entre els processos de tipus internacional -mundialització o globalització- i els processos de tipus local -localització. O dit d'una altre manera, com les nostres accions locals poden tenir repercussions globals i viceversa. Els ecologistes tenen la dita «actuar localment i pensar globalment». És l'única manera de fer les coses. Si es fa d'una altra manera es perverteix la realitat i la vida es deslocalitza, queda fora de context. Que és una mica el que ens està passant als ciutadans avui dia.

Totes les activitats que els humans fem, per més petites que siguin, tenen una repercussió sobre la Terra. Algú pot dir que no passa res. Però no és així, a la Terra som uns 7.500 milions d'habitants. El fet de respirar al llarg del dia requereix unes necessitats d'oxigen considerables per a tota la humanitat: 7.500 milions de bombones de 2 litres d'oxigen líquid per dia. Aquestes dades poden semblar pura exageració, però no ho són. Els manresans som uns 75.000 habitants i representem un 0,001 % del consum que es fa d'oxigen a la biosfera. És molt, però sort que en tenim molt a l'atmosfera i en creen sempre de nou els organismes fotosintètics. És clar que les repercussions del funcionament biològic local del nostre cos són globals, planetàries. Només cal pensar en altres activitats fisiològiques: la nutrició, l'excreció... I altres activitats culturals que comporten l'ús de recursos naturals de forma desproporcionada i impactes ambientals abusius sobre l'entorn.

Som incapaços de percebre els petits canvis locals en l'ambient produïts per comportaments individuals de les activitats rutinàries, quotidianes i diàries. Som incapaços de veure la suma total i els efectes sobre la biosfera. Tenim ceguera ambiental que només és cura amb pensament global i actuació a nivell de la nostra ciutat. La ciència ecològica ens ha donat les ulleres per veure i encarar aquests problemes. Posar-nos-les o no dependrà de la consciència ambiental que tinguem com a ciutadans locals en l'espai que ens ha tocat viure: Manresa, i, també, de la capacitat que tinguem de coordinar-nos amb altres ciutats que tinguin les mateixes inquietuds.